

at tiden er kommet til, at man skrider til handling, og at Folketinget gør sin pligt.

Sagen har været grundigt belyst i mange situationer. Der har i dagspressen været mange artikler, der har dokumenteret det meget alvorlige indhold, specielt af den hjemmeside, som Pædofilforeningen har stået for. Man må sige, at det ikke bare går væk, fordi foreningen siger, at den har opløst sig selv, eller at den ikke har en hjemmeside længere. Så er der andre, der tager det op. Så er der andre, der gør det samme som det, hjemmesiden har stået for indtil nu.

Så vi vil fastholde, at vi synes, at Folketinget klart skal markere, at her er der en sag, som man ikke vil vige fra, og gøre det, man bør gøre. Vi synes, det er en svag holdning, regeringen viser, for det vil være rimeligt, at den lovgivende forsamling og regeringspartierne siger se at få standset det her, og at regeringen sørger for, at den sag bliver indbragt for domstolene, så man får kigget seriøst på, hvad indholdet er af de ting, der ligger.

Kl. 14.30

I stedet skubber et flertal af partier her i Folketinget sagen over til Rigsadvokaten og vil igen vente på, at der går måneder, der måske går år, inden der kommer en eller anden afgørelse. Det hele gøres til en juridisk vurdering, hvor man så at sige lader regeringens og Folketingets egen holdning til tingene være afhængig af, hvad Rigsadvokaten mener. Det synes vi er slapt og ansvarsløst, men det overrasker måske ikke, for vi har set det samme med den holdning, som et flertal i Folketinget havde til foreningen Hizb-ut-Tahrir, som jo også på alle mulige måder har dokumenteret, at den står for ting, der bestemt ikke er i overensstemmelse med det, vi står for i Danmark.

Hvis Folketinget vedtager Dansk Folkepartis forslag, så bliver sagen rejst ved domstolene, og så får vi en kvalificeret juridisk afgørelse fra den dømmende myndighed. Men hvis Folketinget blot følger ministeren, så betyder det højst sandsynligt, at vi ikke får en prøvelse ved domstolene.

Så siger man, nå ja, men det er op til Rigsadvokaten, og det må være hans afgørelse. Der ved vi så fra Hizb-ut-Tahrir-sagen, at Rigsadvokaten ikke deler den fortolkning, som nogle andre jurister har af, at man godt kan bruge grundlovens § 78 i sager som den her.

Vi synes, det er uluckykeligt, hvis den forening, som vi synes er en forening, der står for alt, hvad vi ikke bør stå for i det danske samfund, fortsæt-

ter sin aktivitet, og at de pædofile i ly af foreningen kan sige, at deres forening jo er lovlig, det vil sige, at de aktiviteter, de foretager sig, egentlig er i orden, er blåstemplede af samfundet.

Vi synes, at Folketingets flertal skal markere sig og mande sig op til at sætte en stopper for det; at personer, der udnytter børn seksuelt og har en forening, der har det erklærede mål at oplyse om de ting, ikke skal have den forening fremover.

Derfor bør man stemme for det forslag, som dansk Folkeparti har fremsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 15 (DF) stemte for, 80 (V, S, KF, SF, EL og KD) imod; 4 (RV) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

42) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 151:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af forældelsesfristen i sager om seksuel misbrug eller udnyttelse af børn.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsat 17/3 2004. Første behandling 6/5 2004. Betænkning 27/5 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

Forslaget ligger egentlig i klar forlængelse af det andet, vi lige har behandlet. Jeg må sige, at det undrer os i Dansk Folkeparti, at der ikke er en vilje til at tage de her ting mere seriøst, og at Folketinget ikke vil stemme for et forbud mod Pædofilforeningen og heller ikke for at ophæve den forældelsesfrist, der er i dag, i sager om seksuel misbrug eller udnyttelse af børn.

Vi har fulgt den her sag nøje, og vi har vurderet, at det var vigtigt, at Folketinget førte lovgiv-

ningen up to date, kan man godt sige, for det har vist sig, at der har været vigtige sager, som man egentlig gerne ville rejse ved domstolene, men hvor de vidner og de, der har anmeldt, altså har haft en alder, hvor de ikke længere kunne få sagen behandlet ved domstolene, fordi den var forældet. Det er jo altså et problem, at en 29-årig finder ud af, at vedkommende er blevet seksuelt misbrugt. Det er noget, der kommer op til overfladen for den pågældende, som gerne vil have en person dømt, som man ved hvem er, men man kan ikke føre en sådan sag for domstolene, fordi den er forældet.

Kl. 14.35

Problemet er, at det for børn, efterhånden som de vokser op, er sådan, at det først på et meget sent tidspunkt går op for dem, at de har oplevet de her meget forfærdelige ting. Hen ad vejen kan det så godt være, at de er villige til at tale om det, og at det kommer frem i en større offentlighed, at der er en person, der har begået de overgreb mod børn. Derfor er det jo vigtigt, når det så kommer op til overfladen, hvad enten de så er 29 år, 35 år, eller hvor gamle de er, at man sørger for, at en sådan sag kan føres ved domstolene. Men det kan den nødvendigvis ikke i dag, fordi der er en forældelsesfrist, som hindrer, at sådan nogle sager kan komme frem.

Vi synes i Dansk Folkeparti, at man for alle tilfældes skyld skal sørge for at fjerne en sådan forældelsesfrist, der gør, at en 29-årig ikke kan rejse en sag om det seksuelle misbrug, der er sket af den pågældende. Vi synes, man skal fjerne den forældelsesfrist.

Faktisk undrer det os, at man i den betænkning, som ligger til grund for også tredjebehandlingen her i Folketingssalen, kan se, at det faktisk kun er Dansk Folkeparti, der vil støtte det forslag, vi har fremsat. Grunden til, at det måske undrer os særlig meget i denne her sag, er, at der i aviserne og i medierne har været meget debat om den forældelsesfrist. Der har været kørt en lang række udsendelser i Danmarks Radio om tingene, og der har også i forskellige aviser været omtale af forældelsesfristen.

Så sent som den 4. maj, det er præcis 1 måned siden, udtalte både Socialdemokraterne, Venstre, De konservative og Kristendemokraterne sig i Ekstra Bladet om forslaget og udtalte sig meget positivt om det.

En af dem, der udtalte sig positivt, var hr. Morten Bødskov fra Socialdemokraterne. Hr. Morten Bødskov sagde den 4. maj til Ekstra Bladet: Jeg er klar til at diskutere, om der overhove-

det skal være nogen forældelsesfrist i sådanne sager. Der kan være nogle bånd, der gør, at man ikke kan eller tør stå frem med sin sag før mange år efter, og det er ikke holdbart, sagde altså hr. Morten Bødskov.

Jeg håber, hr. Morten Bødskov så vil stemme for det forslag, som vi har til behandling her i dag, for det, der er indholdet af forslaget fra Dansk Folkeparti, er jo nøjagtig det, som hr. Morten Bødskov siger.

Også Venstres politiske ordfører, hr. Jens Rohde, bakkede op om forslaget. I Venstre vil vi gerne se positivt på det her. Der er jo det problem med sådanne sager, at det mange gange ikke er sikkert, at man er klar til at tale om det som 28-årig, sagde hr. Jens Rohde.

Nu ved jeg ikke, om hr. Jens Rohde skal stemme i Folketingssalen i dag, men det er i hvert fald sådan, at man fortsat har muligheden i Venstre for at støtte forslaget, for vi har ikke stemt endnu, så chancen kommer her om lidt.

Kristendemokraternes retspolitiske ordfører, hr. Jann Sjørnsen, og også fru Pia Christmas-Møller fra De Konservative var ifølge artiklen i Ekstra Bladet med på tanken om at fjerne forældelsesfristen.

Det er så på den baggrund, at vi i Dansk Folkeparti står noget uforstående, hvis det ender med, at der ikke bliver flertal for at fjerne forældelsesfristen. Vi må spørge de partier, som til medierne siger et, men som i Folketinget siger noget andet: Hvad sker der? Hvad skal man stole på? Skal man stole på det, der bliver sagt til medierne, eller skal man stole på, hvad der bliver stemt herinde? Ja, desværre er det jo det sidste, for det er det, der gælder.

Formanden:

Så er det fru Irene Simonsen som ordfører.

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Peter Skaarup, at jeg synes, det er lidt ærgerligt, når jeg hører, der her bliver sagt, at der ikke har været en ordentlig og saglig behandling af tingene. Det har der rent faktisk været.

Der har også været en god debat om det forslag her, og fra Venstres side har vi overhovedet ikke lagt spor skjul på, at vi til enhver tid gerne vil se på offerets stilling, og at vores sympati ligger her.

Men vi skal jo lige have alle vinkler med, og det er hr. Peter Skaarup også godt klar over at vi har behandlet undervejs i det her. Vi har også

fået nogle gode svar fra justitsministeren. Jeg har fået nogle gode oplysninger, som i hvert fald har gjort, at jeg er klar over, at det her forslag desværre ikke er til gavn for ofrene, for jo ældre sager bliver, jo sværere kan det være at køre bevisførelsen. Hvis hr. Peter Skaarup vil prøve at forestille sig, at ofrene anlægger nogle sager, men at sagerne skal henlægges, at man ikke kan dømme nogen, og at det så står hen i det uvisse, vil det sige, at ofrene yderligere kan have påført sig selv det ar, at nu er der jo ikke nogen, der ved, om det er troværdigt, hvad de har sagt. Det ville jo være skrækkeligt. Det er jo at påføre et offer et større sår, end det har i forvejen.

Derimod synes jeg jo, at det er væsentligt, at vi spørger, hvordan det er, vi behandler ofrene, hvordan det er, vi hjælper dem videre i livet. Det er faktisk det, og det blev der også sagt fra talerstolen under den tidligere behandling, vi synes er meget væsentligt.

Kl. 14.40

Men vi ønsker ikke at stille ofrene i nogle situationer, hvor der kan være tvivl om den anmeldelse, de har foretaget, altså at det kan stå som uvist, om der overhovedet er noget om sagen. Vi synes, det ville være ret forfærdeligt, hvis offeret kom i den situation.

Så vil jeg også gerne sige med hensyn til avisernes og mediernes debatter om det her, at jeg også har fulgt masser af de udsendelser, der har været om incestsager og andet, og jeg synes, det er forfærdeligt for de ofre, der er ramt. Jeg kan godt forstå, at de sidder tilbage med et had og synes, det er ærgerligt, hvis de, der har begået den her ugerning, ligesom skal gå fri. Men hvis man anlægger en sag og der ikke er beviser nok og man står tilbage med det der uvisse billede, om der nu er nogen, der tror, det bare er en opdigtet historie, så vil jeg igen sige, at det jo ville være endnu værre for ofrene.

Vi har også fra eksperthold fået at vide, at det vil gøre det sværere at køre de her sager igen, dvs. til ofrenes fordel. Det synes jeg er værd at lytte til.

Med hensyn til, hvad hr. Jens Rohde har bakt op i avisen, så vil jeg sige, at det har hr. Jens Rohde og vi også haft en snak om. Hr. Jens Rohde har det nøjagtig, ligesom alle andre Venstrefolk har det, nemlig at vi gerne vil kigge på sagerne, og det var også det, hr. Jens Rohde sagde at vi ville gøre. Det har vi gjort med en positiv indstilling, for vi er altid positivt indstillet over for, hvordan vi kan hjælpe ofre i de her situationer.

Men vi hjælper dem desværre ikke med det forslag her. Skulle hr. Peter Skaarup få bedre ideer, hvor vi kan bevise klart og tydeligt, at vi hjælper ofrene, så skal hr. Peter Skaarup altid være velkommen. Så vil vi tage en sober og ordentlig debat, som vi også har gjort lige præcis i det tilfælde her.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til fru Irene Simonsen og Venstre: Jamen jeg tror, alle er enige om, at det er ofrene, det handler om. Det er ofrene, vi skal hjælpe, ikke forbyrderne. Men jeg kan da kun se med den forældelsesfrist, vi har i dag, som betyder, at f.eks. en 29-årig, der har været udsat for seksuelt misbrug, ikke kan rejse sin sag, fordi sagen er forældet, at det da ikke med den nuværende retstilstand er offeret, vi hjælper. Så er det da forbyrderen. Så er det da den person, der engang har misbrugt det barn, vi hjælper. Det er det, jeg vil frem til at vi skal have ændret, sådan at vi hjælper offeret. Så jeg synes ikke, fru Irene Simonsens argumentation overhovedet hænger sammen.

Men jeg vil godt spørge fru Irene Simonsen og Venstre, om man så er villig til at lade sig overbevise af sådan nogle eksempler, som jeg har nævnt her, for man må vel være enig i, at det er meget vigtigt, at vi stiller os på offerets side i sådan nogle sager.

Når sager i dag ikke kan rejses på grund af en forældelsesfrist, så stiller vi os ikke på offerets side.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne pointere, at jeg rent faktisk stiller mig på offerets side her, har haft mange overvejelser, har sat mig grundigt ind i de her sager og også har spurgt de eksperthold, der er på området. Med udgangspunkt i det har jeg sat mig ind i offerets stilling og har sagt, at det her ikke går, fordi vi kan risikere at påføre dem et yderligere sår. Det er det, der er vigtigt.

Så ved jeg jo også, at det, man har gjort, er, at man i år 2000 under den tidligere regering var med til at sige, at anmeldelsen først gælder fra det 18.-20. år, og det ved hr. Peter Skaarup, som også har sat sig godt ind i tingene her, jo alt om.

Det vil sige, at det først er fra det 18. til det 20. år, at forældelsesfristen gælder, så man har rent faktisk en mulighed i sit voksne liv for også at anmelde det. Vi skal bare sikre, at vi ikke får en masse sager, hvor offeret står tilbage og er påført

et ekstra sår på sjælen, fordi der ikke kan ske en ordentlig bevisførelse på grund af, at det er for lang tid siden, og at beviserne ikke kan indhentes.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Undskyld mig, Venstre har altså en dårlig sag her. Det er en rigtig, rigtig, rigtig dårlig sag at forsvare, at man skal have en forældelsesfrist, der betyder, at en 29-årig ikke kan føre en sag ved domstolene i forbindelse med et seksuelt misbrug af pågældende som ganske lille. Det er en rigtig, rigtig dårlig sag.

Det er umuligt at forklare, og jeg kan ikke se, man stiller sig på offerets side, hvis man beværer en forældelsesfrist, som gør, at der ikke kan rejses sager mod pædofile eller andre, der har misbrugt børn seksuelt.

Kl. 14.45

Så jeg synes, at fru Irene Simonsen skal tænke om og tænke lidt, ligesom Venstres politiske ordfører gjorde i Ekstra Bladet den 4. maj, og se på, om det ikke er sådan, at personer, der har været udsat for seksuelt misbrug som børn, på et tidspunkt vil gøre op med det, der foregik, og hvis det dukker op til overfladen, så er det ligegyldigt, om de er 29 år, 28 år, 32 år eller 34 år. Det kan godt være svært at bevise, men for at få det rensset ud af kroppen vil de gerne føre en sag, eller det er der i hvert fald nogle, der gerne vil. Hvorfor afskære dem fra at føre den slags sager?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Bare de her sager var så enkle, som hr. Peter Skaarup fremstiller det, men det er de desværre ikke. De er et kompleks af mange følelser, mange ting, der skal tages ind i overvejelserne. For det første om der er bevisførelse nok, til at man kan dømme voldsudøverne.

For det andet må jeg sige, og det er helt uden for det retspolitiske område, at jeg faktisk også har fulgt masser af disse sager. Jeg har faktisk også i mit tidligere erhverv beskæftiget mig med incestofre, og jeg vil gerne i den sammenhæng, det står for egen personlig regning, sige, at det ikke altid er lykken, at det ender ved domstolene.

Der er mange ting, man skal tage i betragtning i de her sager, men det væsentligste argument for, at vi ikke stemmer grønt i dag, er stadig væk, må jeg sige til hr. Peter Skaarup, at vi ikke vil påføre ofrene flere sår på sjælen.

Dermed vil jeg slutte med flere kommentarer, for jeg synes, det er sagt så tydeligt, at Venstre netop her tager hånd om ofrene, netop går i dybden og ikke blot kigger enkelt på de her sager.

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil gerne prøve meget kort at sige, hvorfor Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for det her forslag.

Jeg kan godt forstå de mange politiske og andre ordførere, der ikke beskæftiger sig specielt med det, som siger, at det lyder spændende, at det tror de er rigtigt, for det må vel være en normal reaktion, at er der sket et seksuelt overgreb på en pige eller en dreng, skal vedkommende gerningsmand straffes, også selv om det er mange år siden. Så det forstår jeg godt.

Problemet er bare, at gennemfører man det her forslag, vil der være langt, langt flere af de ofre, der vitterlig har været udsat for en seksuel forbrydelse, mens de var børn eller unge, som vil få langt større traumer. Og hvorfor det?

Lad os tage et eksempel med en 10-årig pige, som har en onkel, der forbrøder sig mod hende. Det anmelder hun ikke, for det er utrolig svært i den alder. Der går mange år, hun bliver 18, hun bliver 28, og først når hun måske er oppe i tredive, 38 år, får hun den psykiske styrke til at indrømme, at en fra hendes egen familie har begået det frygtelige mod hende. Så anmelder hun det, og så rejser vi en sag, hvis vi følger Dansk Folkepartis forslag.

Det er en forbrydelse, der er begået i 1976, det er 28 år siden. Hvordan skal det bevises? Ifølge dansk retsplejelov og dansk straffelov kan vi jo ikke straffe nogen mennesker og skal heller ikke kunne, medmindre det er bevist, at de er skyldige. Hvad er de tekniske beviser for noget, der foregik i 1976 mellem den onkel og den stakkels pige på 10 år? De findes ikke. Hvem er vidnerne? De er der ikke. Hvis der har været nogen vidner i nærheden, så er de med stor sandsynlighed døde.

Det vil sige, at i 19 ud af 20 tilfælde, vil dommeren og domsmændene frikende den onkel for det, som jo vitterlig fandt sted dengang. Det vil være et langt, langt større traume for den kvinde, som ved med sig selv, at hun blev misbrugt, at nu er hendes gerningsmand af det offentlige system frifundet. Vi kan ikke handle anderledes, for vi kan da ikke dømme nogen, når det ikke

kan bevises. Det er vel også for Dansk Folkeparti en retssætning, og derfor skader man altså ofrene langt mere.

Det er begrundelsen, må jeg sige til hr. Peter Skaarup.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg forstår udmærket, at der kan være for og imod et forslag som det her, men situationen er bare den, at i dag kan man ikke få den slags sager anmeldt.

I dag er det sådan, at man godt kan få sager om mord anmeldt, også selv om der går 20, 30 eller 40 år, og der kan også mangle tekniske beviser, hvis man pludselig rejser en mordanklage, fordi politiet lang tid efter har fundet ud af, hvem gerningsmanden er.

Grunden til, at man ikke har nogen forældelsesfrist for mord, er jo, at det er så alvorligt, hvad der er sket, at kan man gå til domstolene med den pågældende sag, så er der mulighed for, at den skyldige kan få den straf, som vil være retfærdig.

På samme måde er det så alvorligt med seksuelt misbrug af børn, noget, der kan mærke børn resten af deres liv. Derfor er det altså også nødvendigt, synes vi i Dansk Folkeparti, at man strammer skruen på det her område og sørger for, at de, der gerne vil anmelde, kan komme til det. Det kan de altså ikke i dag, hvis de er f.eks. 29 år ligesom i den sag, der er beskrevet i det forslag, Dansk Folkeparti har fremsat.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre støtter heller ikke Dansk Folkepartis forslag om ophævelse af forældelsesfristen for anmeldelse af incestforbrydelser. Vi var med til at få 10-års-forældelsesfristen til at tælle fra 18-års-fødselsdagen for 5 år siden, da det blev ændret, og det syntes vi var en stor forbedring.

Hr. Peter Skaarup gør sig imidlertid skyldig i en sammenligning, som er meget uheldig, når hr. Peter Skaarup sammenligner det med mord. Det er jo sådan, at drab aldrig forældes i Danmark, men der er man jo meget sjældent i tvivl om, at der er sket en forbrydelse. Man kan være i tvivl om, hvorvidt det er uagtsomt manddrab eller overlagt mord, men at der er sket en forbrydelse, hvis der er en person, der er død, er man altså aldrig i tvivl om.

Hvis der er tale om incest, så er det påstand mod påstand. Det er et offer, som beskylder et familiemedlem eller en anden person for at have begået nogle overgreb for meget længe siden. Selv om det også er alvorlige forbrydelser, alvorlige beskyldninger, der er tale om, så er der altså et bevisproblem for retten med overhovedet at fastslå, hvorvidt der er sket en forbrydelse.

Derfor er der forskel på de to eksempler.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Selvfølgelig er der forskelle, men der er i hvert fald også ligheder, nemlig den lighed, at det, der er foregået, er så alvorligt. Drabet var alvorligt, det seksuelle misbrug af barnet er alvorligt, og spørgsmålet er, hvilken side vi som lovgivere skal stille os på. Skal vi stille os på den side, der beskytter forbryderen, den pædofile, eller skal vi stille os på offerets side?

Ofrene vil gerne have retfærdighed, i nogle tilfælde vil de måske meget gerne have retfærdighed langt oppe i alderen. Skal vi ikke sige, at det trods alt er det bedste, selv om jeg erkender, at der kan være problemer med bevisbyrden? Men der er jo altså en advokat, der hjælper den pågældende, og som måske kan finde nogle beviser. I det tilfælde, vi er inde på i Dansk Folkepartis forslag, er en person blevet dømt for seksuelt misbrug af børn, og en anden opdager, at det altså også var den pågældende, der stod for misbrug af vedkommende, og vil derfor gerne føre en sag, men kan ikke, fordi forældelsesfristen er trådt i kraft.

Det er jo altså et problem, hvor jeg godt tror, at en dygtig jurist vil kunne få dømt den person, der er dømt for det andet forhold, for også det her forhold, men vedkommende kan ikke i dag få den høje straf, fordi der en forældelsesfrist.

Skulle vi ikke se, om vi kan gøre noget for ofrene i denne her sag?

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 14.55

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 15 (DF) stemte for, 82 (V, S, KF, SF, RV, EL og KD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

43) Fortsættelse af anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af voldtægtsfres retsstilling før og under retssagen.

Af Anne Baastrup (SF), Elisabeth Arnold (RV) og Line Barfod (EL).
(Fremsat 2/12 2003. Første behandling 16/3 2004. Betænkning 6/5 2004. Første del af anden (sidste) behandling 27/5 2004. Tilføjelse til betænkning 27/5 2004. Ændringsforslag nr. 3 og 4 af 2/6 2004 uden for tilføjelse til betænkningen af justitsministeren (Lene Espersen)).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af justitsministeren (Lene Espersen).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til en hel masse forskellige aktører i denne her sag.

SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsatte for lang tid siden et forslag om forbedring af voldtægtsfres retsstilling. Vi opremsede seks punkter. Der var ikke mulighed for at samle flertal for det i Folketinget. Det beklagede vi, men vi var ikke så frygtelig overraskede, for sådan er det jo ofte, når man fremsætter private beslutningsforslag.

Ved betækningsafgivelsen efter behandlingen i udvalget stod det imidlertid klart, at både Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet havde udarbejdet meget nøjagtige og meget grundige betækningsbidrag, som i virkeligheden udma-

lede for os, hvad der skulle til, for at vi kunne samle et stort flertal for dette her forslag. Vi plukkede derfor et par elementer ud af vores oprindelige forslag og kunne dermed samle et flertal i Retsudvalget for dette forslag.

Til sidst kom også regeringen på banen og fik sine betingelser med, også udmøntet i et af de ændringsforslag, som netop er passeret, hvilket betyder, at vi nu med totalt flertal, enstemmighed i Folketinget får skaffet fire kontante forbedringer for voldtægts ofre under retssagen.

Jeg synes, det er et enestående godt eksempel på, at samarbejdet kan fungere i Folketinget, og vi vil gerne herfra sige tak til alle, der har medvirket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 98 stemmer.

Formanden:

Justitsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

44) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af lejerers rettigheder.

Af Lissa Mathiasen (S) m.fl.
(Fremsat 25/11 2003. Første behandling 20/1 2004. Betænkning 1/6 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Vi har her for godt 4 timer siden fået ministerens svar på et spørgsmål til det her beslutningsforslag. Det var på baggrund af en henvendelse fra Danmarks Lejerforeninger.